

[Brorsen.]

minimal Betydning. I den radikale Presse har jeg set store Overskrifter over politiske Artikler, hvori man forsikrer sine Læsere og Tilhængere, at der var ikke en Kanon mere i det Øjeblik, dette Lovforslag blev gennemført. Det er naturligvis ren og skær Snak. Jeg indrømmer, at der ikke ændres ved Rammerne i Loven af 1936—37, men naar vi skal have Anskaffelser af Materiel tilendbragt i en 2-aarig Periode i Stedet for i en 5—6-aarig, er det givet, at vi et Par Aar frem i Tiden har en betydelig kraftigere Militærordning, end hvis dette Lovforslag ikke blev gennemført. Lad os derfor ikke undervurdere Lovforslaget! Jeg forstaaer udmærket godt, at man maaske fra radikal Side maa fortælle sine politiske Tilhængere noget saadant i Betragtning af Partiets Fortid, men det har ikke meget med Virkeligheden at gøre.

Det ærede Medlem Hr. Rager kom tilbage til, at der var en Forskel mellem den Ordning, vi fik i 1936—37, og de Ordninger, vi har faaet under Venstres Regeringer. Der er den Forskel, siger det ærede Medlem Hr. Rager, at Ordningen af 1936—37 var ærlig. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at hvad Beregningerne angaar, var den Ordning hverken mere eller mindre ærlig end alle de andre Ordninger, vi har haft, ogsaa fra Venstres Regeringers Tid. Naar Rammerne i en saadan Forsvarsordning er fastsat, er det naturligvis de sagkyndige i Ministeriet, der maa foretage de nødvendige Beregninger, og det hvad enten vi har en Venstreregering eller en socialdemokratisk Regering. De Beregninger kan naturligvis slaa fejl, og det har vist sig, at de Beregninger, der blev foretaget for et Aars Tid siden, er slaaet i høj Grad fejl. Det skal jeg i og for sig ikke bebrejde de paagældende, som har foretaget Beregningerne, for de er ikke Herrer over Prisbevægelserne. Jeg mener derfor ogsaa, at Lovforslaget paa det Punkt indeholder noget godt, idet de forskellige Bevillinger til Anskaffelse af Materiel, baade af ordinær og ekstraordinær Karakter, skal bevæge sig op og ned under Hensyn til Prisudviklingen.

Som jeg allerede har udtalt, er den Ordning, vi fik 1936, aldeles ikke mere ærlig end de tidligere Ordninger, det viser Kendsgerningerne, ærede Medlem, i høj Grad, og de Udtalelser, der er fremsat om Lovforslaget. Jeg vil for Resten gøre opmærksom paa, at da vi sidste Vinter behandlede Lovforslaget, blev det meget stærkt fremhævet fra vor Side, at det efter vor Opfattelse var umuligt at oprette en Flyvereskadrille for

det Antal Hundrede Tusinde Kroner, der var ansat i Lovforslaget. Dette har vist sig at holde Stik, og derfor tror jeg, at det ærede Medlem skulde holde inde med at karakterisere Ordningen af 1936—37 som saa ualmindelig ærlig.

I Anledning af en Udtalelse, jeg fremsatte om de Radikales Agitation og hele Holdning, vilde det ærede Medlem have, at jeg skulde ty til Litteraturen og, gaar jeg ud fra, komme med forskellige Oplæsninger fra Blade og af Udtalelser fra forskellige Politikere i Aarenes Løb. Jeg agter ikke at følge det ærede Medlem, det er unødvendigt, jeg er naturligvis i Stand til at gøre det, men hvor skal man begynde, naar man skal karakterisere de Radikales Militærpolitik? Skal vi begynde med 1929, eller skal vi gaa længere tilbage? Jeg tror ikke, det i Virkeligheden tjener noget Formaal at komme med den Slags Citater, de kan naturligvis fremsættes fra min Side, det er der ikke det mindste i Vejen for, men vi er jo alle fuldstændig klar over Linien i de Herrer's Politik paa det militærpolitiske Omraade i Aarenes Løb. De Herrer har nu marcheret et Stykke Vej sammen med Statsministeren og Socialdemokraterne. Statsministeren har været nødt til at køre i første Gear, men det gaar fremad, Socialdemokraternes Holdning er nu en anden, end den har været tidligere. Det anerkender jeg naturligvis i og for sig, og jeg synes, Socialdemokraterne er de ærligste, fordi de siger rent ud: Vi har skiftet Anskuelse. De Radikale derimod vil ikke rigtig være ved det. Jeg anmoder om, at vi faar Klarhed her, vi kan ikke have en dobbeltbundet Politik fra den Side; man skal ikke forsøge at bilde Befolkningen ind, at til Trods for, at vi ofrer 60 Mill. Kr. om Aaret, betyder det ingen Verdens Ting, det er bare Beroligelsesdraaber til Befolkningen og intet som helst andet. Jeg tror ikke, man kan fortsætte med den Politik. Jeg synes, man fra radikal Side skulde være kommet til det Tidspunkt, hvor man kan afvikle fuldt og helt, paa lignende Maade som man har gjort det fra socialdemokratisk Side.

Jeg finder ingen Anledning til at gøre flere Bemærkninger. Jeg vil blot sige til den højtærede Udenrigsminister, at hans Udenrigspolitik, den Politik, han fører som Udenrigsminister, er der efter min Mening ikke noget at sige til. Den skal anerkendes fra vor Side, og jeg gaar ud fra, at hele Befolkningen staar bag ved denne absolut neutrale Politik, en ligelig Politik til alle Sider.

Samtidig vil jeg sige — jeg var for Resten inde paa det i mit første Indlæg —,